Posłuchaj

()

Pinturicchio – Kanonizacja św. Katarzyny Sienieńskiej przez Piusa II

Ewangelia na uroczystość ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła

Mt 16, 13-19 Onego czasu: Przyszedł Jezus w okolice Cezarei Filipowej i pytał uczniów swoich mówiąc: «Za kogo mają ludzie Syna Człowieczego?» A oni powiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, drudzy za Eliasza, a inni za Jeremiasza albo jednego z proroków». Rzekł im Jezus: «A wy za kogo mię macie?» Odpowiadając Szymon Piotr rzekł: «Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego». A odpowiadając Jezus rzekł mu: «Błogosławionyś Szymonie Bar Jona, bo ciało i krew nie objawiły tobie, jeno Ojciec mój, który jest w niebiesiech. A ja ci powiadam, że ty jesteś Opoką, i na tej Opoce zbuduję Kościół mój i bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze Królestwa Niebieskiego: a cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech; a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebiesiech».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Obaczmyż dopiero sześć wielkich przywilejów, które Pan Chrystus oddał Piotrowi za wyznanie jego. Pierwszy przywilej jest: A ja też, prawi, Szymonie, mówię tobie, iżeś ty jest Petrus, to jest opoka. – Jakoby mu mówił: iżeś ty rzekł do mnie: Tyś jest

Chrystus, Syn Boga żywego, – ja też tobie zaś powiadam, a nie gołem ani próżnem słowem, ale możnem i skutecznem słowem powiadam ci, albowiem u mnie mówić i uczynić jest za jedno. A toć ci powiadam: Iżeś ty jest Cephas, to jest skała, kamień a mocna opoka, tem cię czynię i tem cię mianuję. – Rzecz pewna, iż ci Pan Chrystus do Piotra nie po grecku, ani po łacinie, ale po żydowsku, albo po syryjsku mówił. Tedyć mu rzekł: Tyś jest Cephas, – a Cephas po żydowsku i po syryjsku wykłada się: skała albo opoka. Co raz obaczywszy, wątpienia żadnego nie będzie, że tu Pan w tych wszystkich słowach, które za tem idą, o nikim inszym nie mówi, jeno o samym Piotrze. Obiecał mu był przedtem, iż go miał takim uczynić i nazwać tem imieniem. – Ty, prawi, będziesz zwan Cephas, co się wykłada Petrus, albo petra, to jest opoka, bo to wszystko u greków jedno. A tu mu już obietnicę spełnił, mówiąc: Ja powiadam tobie, iżeś ty jest Cephas, albo opoka. – Błądzą tedy owi, którzy Petrum albo Piotra opoczystym albo skalnym wykładają, gdyż go Pan nie opoczystym ani skalnym, ale sama opoką a skałą nazwać i uczynić raczył (względem mocnej a gruntownej wiary jego), to jest głową i pierwszym po sobie fundamentem Kościoła swego św., że wiara jego nigdy nie ustanie, i owszem on ma utwierdzać inszą bracią swoją. Bo, co tu rzekł Pan Chrystus Piotrowi, to ściąga i na insze wszystkie porządne sukcesory i potomki jego, bo jako urząd inszych apostołów nie umarł z samymi apostoły, ale został na ich sukcesorach, tak też urząd i zwierzchność Piotra św. nie umarła z Piotem, ale został na potomkach jego, rzymskich biskupach, i trwać będzie, póki trwa Kościół, jako Augustyn św. i wszyscy starzy ojcowie jawnie świadczą.

Wtóry przywilej Piotrów jest, iż na nim, tak umocnionym i utwierdzonym, jako na pierwszej po sobie opoce, Kościół swój Pan Chrystus zbudować i zasadzić raczył. Jako nie tylko własne wyrozumienie tych słów i własność języka żydowskiego, albo syryjskiego, ale i zgodne wykłady wszystkich najstarszych ojców i doktorów kościelnych jaśnie pokazują, bo gdy Pan Chrystus

mówi: A na tej opoce zbuduję Kościół mój, – jawna rzecz jest, że tu nie inszą opokę ukazuje, jeno tę o której mało wyżej mówił. Lecz przedtem o żadnej inszej nie móił, jeno o tej, którą nazwał Piotra: Tyś jest Petrus, to jest opoka. – A tak na Piotrze, jako na opoce, zbudował Kościół swój. Drugie, gdyż Pan Chrystus nie po grecku, ani po łacinie mówił, ale językiem zwyczajnym to jest syryjskim, tedyć jasna rzecz jest, że na niczem inszem zbudować nie obiecał Kościoła swego, jeno na tym, któremu rzeczono: Tyś jest Cepha, a na tej Cephie (iż tak rzekę) zbuduję Kościół mój. – Jakoby rzekł: tyś jest skała, a na tej skale zbuduję Kościół mój. – Trzecia, iż tak zgodnie wszysycy doktorowie kościelni rozumieli. Terturljan, bliski czasów Apsotolskich Orygenes: Piotr, prawi, na którym Chrystus Kościół swój fundował. Także Cyprjan na wielu miejscach, także Bazyli, Ambroży, Hilary, Chryzostom, Hieronim, Teofilakt, Augustyn i insi, których świadectwa długoby tu przywodzić. Czytaj, kto chce, Sanderum de Monarchia Ecclesiastica lib. 5, albo Pighium lib. 3, de Ecclesiastica Hierarchia, a tam najdziesz tych świadectw bardzo wiele.

Ale heretycy, widząc, iż się na tych słowach Pańskich funduje zwierzchność i przełożeństwo Piotrowe nade wszystkimi apostoły, które sukcesorowie albo potomkowie jego na rzymksiej stolicy mają dziedzicznem prawem nade wszystkim Kościołem chrześcijańskim, oni tę zwierzchność chcą wydrzeć Piotrowi, starają się wszelakim obyczajem, jakoby ten wykład słów Pańskich wywrócili, że na Piotrze Kościół Chrystusów jest zbudowan.

Wszak, prawi, napisano, iż fundamentu inszego nikt założyć nie może, oprócz tego, który jest Chrystus Jezus[1]. I zasię napisano: A opoką był Pan Chrystus[2]. – Aleć na to nie trudna odpowiedź: iż Paweł św. o pierwszym fundamencie mówi, na którym się i Piotr, i wszyscy wierni fundują, ale po Chrystusie Piotr św. jest pierwszym fundamentem wedle tych słów

Pańskich, a po nim insi apostołowie i prorocy są też fundamentami tegoż Kościoła, a miasta Bożego, jako w Janowem Objawieniu mamy. I sam Paweł mówi, że wierni są na fundamencie apostołów i proroków zbudowani. Jako tedy Pan Chrystus, będąc sam najwyższym pasterzem, Piotra przedsię pasterzem owiec swych uczynił, tak też, będąc sam pierwszą opoką i fundamentem, Piotra przedsię pierwszą po sobie opoką i fundamentem uczynnił.

Ale mówią dalej, iż Augustyn, tak uczy, że przez te opokę rozumieć się ma Pan Chrystus, na którym jest Kościół fundowany. Odpowiadam, iż acz na miejscach niektórych Augustyn tak wykładał, ale jednak nie odrzucił wykładu onego powszechnego, jako wy czynicie, i owszem go używał i w księgach Retractationum pierwszych cap. 21 wspomina ten wykład, świadectwem Ambrożego św., mistrza swego, i zwyczajem Kościoła Bożego utwierdzony. I naostatke daję na wole czytelnikowi obierać z tych dwu wykładu, który jest właściwszy.

K’temu nie jest rzecz podobna, żeby tu Pan Chrystus o sobie co mówił, bo słowa, które uprzedzają i które potem idą, jawnie okazują, że tu wszystka rzecz Pańska ściąga się na Piotra. – Tyś jest Cephas, opoka, a na tej opoce (nie którąm ja jest, ale którąś ty jest) zbuduję Kościół mój, i tobie dam królestwa niebieskiego et.

Bo jeśliż to jest wykład prawdziwy: a na tej opoce, to jest na mnie Chrystusie, zbuduję Kościół mój, – czemże go sami nie trzymają? Czemu wolą tak wykładać: A na tej opoce, to jest na tej wierze, albo na tem wyznaniu o Chrystusie, któreś uczynił, zbuduję Kościół mój? Iż tak, prawi, i inni doktorowie wykładają, a na imię im Hilarjusz, Cyryl, Chryzostom i Teofilakt. Ale obacz, iż tych doktorów świadectwa ich wyrozumieniu nic nie pomagają, a naszemu, to jest pospoitemu nic nie szkodzą, i owszem go bardziej podpierają. Bo oni, gdy mówią, iż wiara jest fundamentem Kościoła Bożego, tedy nie rozumieją, jako

sprzeciwnicy, wiarę któregokolwiek człowieka, ani wszystkich wierncyh, ale osobliwie wiarę Piotra św., i raz mówią, że Piotra jest fundamentem a czasem, że wiara albo wyznanie Piotrowe jest fundamentem Kościoła Bożego. Co wszystko za jedno. Bo acz wiara każdego z osobna człowieka chrześcijańskiego słusznie fundamentem budowania duchownego, które każdy buduje sobie przez pobożne uczynki, ale wszystkiego Kościoła chrześcijańskiego fundamentem żadna wiara nazwana być nie może, jeno samego Pitora, który pierwszy między aposotły tę wiarę wziął i wyznał z Ojcowskiego objawienia, którą wiarę przyjąwszy od niego wszystek Kościół wiernych przeciw wszystkim najazdom nieprzyjacielskim stoi nienaruszony. A tak jako Abram przez swoją wiarę w Boga nazwan jest Abrahamem i stał się ojcem wielu narodów, które miały naśladować wiary jego, tak też Szymon przez wiarę swą nazwan jest Piotrem, to jest opoką albo skałą, i uczyniony fundamentem Kościoła Bożego, który się miał wspierać na wierze jego i tę wiarę przyjąć i naśladować ją.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, który uświęciłeś dzień dzisiejszy męczeństwem Apostołów Twoich Piotra i Pawła, daj Kościołowi Swemu we wszystkim iść za wskazaniem tych, którym zawdzięcza zaczątek wiary. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. R. Amen.

[1]1 Kor. 1.

21 Kor. 10.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related